

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/579/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111200452
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2111200452.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Z. D. XX/X, zastúpenej splnomocneným zástupcom: B. C., nar. XX.X.XXXX, bytom O., B. XX, Česká republika, proti odporcom: 1. JUDr. W. O., narodený XX.X.XXXX, bytom W., E. XXXX/XXX, 2. Q. O., nar. X.XX.XXXX, bytom J., Z. D. XX/XX, o zaplatenie 45 000,- Eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu 1 proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 30.6.2015 č.k. 8C/3/2011-377, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie voči odporcovi 1 zastavil a nepriznal mu náhradu trov konania.

Rozhodnutie prvostupňový súd právne odôvodnil aplikáciou § 96 ods. 1 ako i § 142 ods. 2 veta prvá O.s.p., vecne argumentoval tým, že podaním doručeným súdu dňa 4.6.2015 v spojení s doplnením vyjadrenia navrhovateľky na pojednávaní dňa 4.6.2015, navrhovateľka zobrala návrh voči odporcovi 1 späť a navrhla konanie voči nemu zastaviť z dôvodu, že bola svedkom odovzdania peňazí svedkovi I. F. a odporcovi 2. Odporca 1 so späťvzatím návrhu nesúhlasil z dôvodu, že chce dostať odpovede na niektoré otázky, ktoré v konaní chce položiť. Vyše troch rokov, odkedy bola podaná žaloba vo veci, musel vypovedať na generálnej prokuratúre, pred vyšetrovačkou, pre NAKA. Na základe dispozitívneho úkonu navrhovateľky a napriek nesúhlasu odporcu 1 súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a konanie voči odporcovi 1 zastavil. V tejto súvislosti súd poukazuje na to, že odporca 1 vo svojom vyjadrení o nesúhlase so späťvzatím návrhu voči nemu neuviedol žiaden závažný dôvod, ktorý vyžaduje ustanovenie § 96 ods. 2 O.s.p. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď zastavenie konania voči odporcovi 1 zavinila navrhovateľka. Odporca 1 si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu neboli zistené žiadne trovy odporcu 1, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie odporca 1 a navrhol ho zrušiť. V rámci odvolacej argumentácie poukázal na to, že je si vedomý zákonnej skutočnosti, že navrhovateľka v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. môže návrh vziať späť a následne súd potom konanie zastaví, so zastavením konania však zásadne nesúhlasí, čo uviedol priamo aj do zápisnice na pojednávaní. Návrhom navrhovateľky na začatie konania mu boli spôsobené už niekoľkoročné pracovné ako aj rodinné problémy, pretože musel všetky okolnosti vysvetľovať u svojho zamestnávateľa na Krajskej prokuratúre Trnava, následne vypovedať pred vyšetrovateľom UBOKU PZ Trnava, strpieť vykonávanie opoznávaní na polícii a v neposlednom rade sa zúčastňovať pojednávaní, ktoré v niektorých prípadoch boli zmarené neprítomnosťou navrhovateľky, ale najmä zo strany jej zástupcu, na ktorého sa navrhovateľka vždy odvolávala a trvala na skutočnostiach, ktoré vo svojich písomných podaniach uvádzal jej zástupca.

Nebola mu daná možnosť klásť otázky zástupcovi navrhovateľky, pretože ako je zaznamenané v zápisniciach zo súdu, skutočnosti, ktoré uvádza navrhovateľka sa nezakladajú na pravde a sú vyvrátené výpoveďami svedkov F., O., vyšetrovateľa PZ a v neposlednom rade znaleckým dokazovaním z odboru pismoznalctva, pričom podľa vyjadrenia znalca podpisy na dokladoch nie sú originály, ale ide o výstup z tlačiarenskeho zariadenia, teda boli asi skenované. Tým, že by nebol ako žalovaný ďalej už účastníkom konania, bola by mu zmarená možnosť zistiť okolnosti, kto a prečo podal takýto návrh a z akých zištných dôvodov a následne využiť prostriedky na svoju právnu ochranu.

Navrhovateľka a odporca 2 odvolacie návrhy nepodali, k odvolaniu odporcu 1 sa písomne vyjadril len odporca 2, ktorý plne súhlasí s odvolacou argumentáciou odporcu 1, s tým že späťvzatím návrhu voči odporcovi 1 chcú navrhovateľka a jej splnomocnený zástupca zase niečo dokazovať. Myslí si preto, že na ďalších pojednávaniach za účasti aj odporcu 1 by mohli vyjsť na povrch veci, ktoré by oprávňovali vyvodit' voči navrhovateľke a jej zástupcovi trestnú zodpovednosť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu odporcu 1 nie je možné priznať úspech, keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je vo výroku vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Z ust. § 96 O.s.p. vyplýva, že navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví (ods. 1). Súd konanie nezastaví, ak odporca so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí; v takom prípade súd po právoplatnosti uznesenia pokračuje v konaní (ods. 2). Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (ods. 3).

Späťvzatie návrhu na začatie konania je jedným zo širokej škály dispozičných oprávnení navrhovateľa ako účastníka konania s postavením tzv. dominus litis (pána sporu), ako na to poukázal i súd prvého stupňa v napadnutom uznesení, ktorý má právo procesnými úkonmi, ktoré sú prejavom jeho autonómnej vôle, ovplyvňovať priebeh a smerovanie celého súdneho konania (tzv. dispozičný princíp občianskeho súdneho konania). Vôľa navrhovateľa dosiahnuť zastavenie konania prostredníctvom inštitútu späťvzatia návrhu na začatie konania je však limitovaná dvoma skutočnosťami, a to nesúhlasom druhej procesnej strany so zastavením konania a existenciou vážnych dôvodov, pre ktoré konanie zastaviť nemožno. Dôkazné bremeno existencie takýchto vážnych dôvodov potom v konaní nesie odporca.

Pokiaľ ide o vymedzenie pojmu vážne dôvody, zákon túto otázku nerieši, preto treba vychádzať z toho, že posudzovanie vážnosti dôvodov je výlučne vecou voľnej úvahy a hodnotiaceho úsudku súdu. Tie však nie sú svojvoľné, pretože súd pri posudzovaní závažnosti dôvodov berie na zreteľ jednotlivé skutkové okolnosti prípadu a povahu uplatňovaného nároku, a hodnotí predovšetkým možné dôsledky zastavenia konania z hľadiska právneho a faktického stavu vzťahov medzi účastníkmi a dopad na postavenie účastníkov, najmä odporcu, s prihliadnutím na mieru ohrozenia jeho práv a právom chránených záujmov. Ak súd dospeje k záveru o dôvodnosti požiadavky na prejednanie a rozhodnutie veci, môže v konaní pokračovať podľa § 96 ods. 2 O.s.p., v opačnom prípade konanie zastaví.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa po preskúmaní dôvodov nesúhlasu odporcu 1 so späťvzatím návrhu dospel k záveru, že tieto nespĺňajú požiadavku príslušnej závažnosti, ku ktorému záveru sa prikláňa i odvolací súd.

Tu pritom odvolací súd poukazuje na argumenty, vychádzajúce zo súdnej judikatúry, ktorá opakovane poukazuje na to, že "relevantné vážne dôvody, pre ktoré by späťvzatie žaloby nemalo byť účinné, a o žalobe by sa malo rozhodnúť meritórne, sú dané najmä tam, kde konanie mohlo začať aj bez návrhu, a v konaní sporovom (ovládanom dispozičnou zásadou) predovšetkým vtedy, keď konanie mohlo začať aj na

návrh druhej strany občianskoprávneho vzťahu alebo ak má žalovaný právny alebo iný (napr. morálny) dôvod pre požiadavku, aby konanie skončilo rozhodnutím vo veci samej.", tu pozri napr. rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26 Cdo 682/2003 z 25. júla 2003.

Dôvody nesúhlasu odporcu 1 so zastavením konania voči jeho osobe sú však výslovne subjektívne, bez možnosti z nich dovodiť, že späťvzatím návrhu by odporca 1 bol ohrozený na svojich oprávnených záujmoch napr. preto, že v prípade späťvzatia návrhu voči nemu a zastavenia konania, by sa už nemohol úspešne domáhať prípadného satisfakčného nároku. Pokiaľ odporca 1 chce zotrvať v konaní len pre získanie podkladov pre prípadné iné nasledujúce súdne konanie, v ktorom chce uplatňovať svoje práva voči navrhovateľke, pokračovanie v predmetnom konaní len z uvedeného by sa stalo neúčelným, pretože na vydanie rozhodnutia v každej prejednávanej veci súd vykonáva dokazovanie, v rámci ktorého získava poznatky o skutočnostiach rozhodných a potrebných pre rozhodnutie, na čo mu slúžia príslušné dôkazné prostriedky, ktoré si súd zadováži za spolupôsobenia účastníkov konania. V danej veci súd nenachádza ani morálny dôvod pre požiadavku na pokračovanie v konaní, i keď odvolací súd vzhľadom na okolnosti daného prípadu nevylučuje, že odporca 1 sa skutočne môže cítiť byť dotknutý na svojich osobnostných právach, ktorých ochranu si však môže uplatniť na súde, ktorý je nielen oprávnený ale i povinný mu právnu ochranu poskytnúť, samozrejme pri splnení príslušných zákonných podmienok. Ani prípadné zamietnutie návrhu v predmetnej právnej veci by nemuselo znamenať vyvrátenie tvrdení navrhovateľky o odporcovi 1, pretože dôvodom zamietnutia by mohlo byť i neunesenie dôkazného bremena navrhovateľkou, ktorá skutočnosť ju v podstate i viedla k späťvzatiu návrhu.

Vedený opísanými úvahami preto odvolací súd podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil.

Úspešnej navrhovateľke v odvolacom konaní nebola priznaná náhrada trov konania, pretože nepodala návrh na ich priznanie (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.